

Sudijska priča 23:

„Kakvi smo bili, da li smo negde pogrešili, šta je moglo biti bolje...?“
(Izveštaj sa Finala Kupa-a Srbije za seniorke 2014.)

...Dok pišem ovaj izveštaj, istini na volju sa malim zakašnjenjem ☺, još uvek razmišljam o svim dešavanjima i trenucima kroz koje smo svi zajedno prošli kao učesnici jedne velike odbojkaške predstave, za sve nas, do sada možda i najveće... Meni je pripala čast da u ime osnovne organizacije, Udruženja odbojkaških sudija „Istočni Srem“ (UOSIS) napišem jedan izveštaj koji će biti izmešan emocijama i osećanjima kojima smo bili obuzeti u danima održavanja turnira. Popularno rečeno, pokušaću da vam prenesem samo delić onoga što smo doživeli na „vrućem terenu“ staropazovačke dvorane „Park“ u ova dva dana.

Prošlo je više od mesec dana od kada je u Staroj Pazovi održana završnica jednog od najvećih turnira u našoj zemlji, Finala Kupa Srbije za seniorke. Po prvi put Stara Pazova, kao odbojkaška sredina sa dugogodišnjom tradicijom, preuzela je na sebe ogromnu odgovornost za organizaciju jedne ovako velike manifestacije, tj. takmičenja. Uz svo poštovanje i respekt prema svim članovima uprave OK „Jedinstvo“ iz Stare Pazove, kao i ljudima koji su pomogli da organizacija turnira bude na zaista odličnom nivou, ovaj izveštaj ću pre svega posvetiti članovima naše osnovne organizacije i njihovim iskustvima za koja smo bogatiji nakon ovog takmičenja.

Kada smo saznali da će završnica turnira biti odigrana u Staroj Pazovi, preuzeli smo na sebe veliku odgovornost. Svi smo bili svesni važnosti turnira. Znali smo da ćemo taj dan predstavljati sve nas zajedno (odbojkaške sudije ☺). Na samom turniru bili su anagažovani SVI naši članovi. Najveća odgovornost pripala je našem predsedniku Zoranu koji je, pored raznoraznih obaveza, imao i ulogu „sudije domaćina“. Trebalo je dočekati sve kolege iz sudijske organizacije i biti primeran domaćin ☺. Moramo priznati da se odlično u ovoj ulozi snašao ☺. Bravo, Zoki! Šalu na stranu, zaista je sve trebalo „izneti“. U dva dana, koliko je trajao turnir, težina uloge svakog od nas je bila potpuno podjednaka. Jedan deo tima bio je u publici, jedan deo je učestvovao u organizaciji turnira i, naravno, jedan deo delovao na samom terenu.

Naročitu pohvalu i čast treba odati našim članovima, volonterima, koji su potpuno dobrovoljno doprineli odličnoj organizaciji turnira. Hvala vam, kolegice i kolege, na ogromnom trudu. Svi oni koji su dobili čast da se nađu u ulozi linijskih sudija u ova dva dana, verovatno će dugo pamtiti ovo iskustvo. Znao, kad malo bolje razmislim, ovakve šanse vam se ne ukazuju često u sudijskoj karijeri. Zato ih treba iskoristiti. S druge strane, svesni ste uvek odgovornosti koja vam se poveri. Svesni ste da predstavljate sudijsku organizaciju cele Srbije (tj.sve nas), svesni ste da će usporen snimak TV kamere biti dosta precizniji od odluke koju morate doneti u deliću sekunde... svesni ste još mnogo mnogo toga... kada bih inače završio ovaj izveštaj ako bih počeo sve da ređam i nabrajam...??!! U ovom izveštaju se ne bih bavio našim, pojedinačnim sudijskim odlukama, tj da li smo neku loptu pokazali „unutra“ ili „u autu“, mogu samo odgovorno da tvrdim, u ime svih naših članova, da smo svi zajedno bili maksimalno skocentrisani i posvećeni u želji da sve ovo prođe kako treba. Kolege I i II sudije, nadamo se da smo vam barem malo pomogli ☺ našom željom i posvećenošću...

Posebnu težinu turnira koju sam želeo pomenuti izneli smo u finalnoj utakmici između Crvene Zvezde i Partizan Viture.

Da li je potrebno pominjati rivalitet ovih klubova u bilo kom sportu? Mislim da bi i turnir u klikeranju između ovih klubova imao posebnu dimenziju ☺. Kada svemu ovome pridodate punu dvoranu od 1200 gledalaca, TV prenos, intoniranje himne, sve čelne ljude našeg saveza i sudijske organizacije, shvatite u stvari koliko ste poverenje od nekog dobili i koliko je potrebno da to poverenje sada opravdate. Adrenalinski šok je sigurno u vama a vi morate biti „hladne glave“ i ostati fokusirani. Verujte mi - teško je, naročito ako „ne trenirate“ redovno. Za nas, koji nemamo priliku da „treniramo redovno“ na završnim turnirima, stvarno sve ovo predstavlja jedno veliko iskustvo. Nakon završene utakmice koja je bila zaista neizvesna, bila u pet setova, trajala 2h i 10 minuta, puna rezultatske neizvesnosti, ostali smo na dodeli medalja zajedno sa celim sudijskim kolegijumom a zatim i krenuli put svlačionice. Dok smo se probijali kroz gužvu i celokupnu euforiju koja je vladala na terenu u tom momentu, postavljali smo sami sebi pitanja kakvi smo bili, da li smo negde pogrešili, šta je moglo biti bolje, da li smo ispunili očekivanja i još mnogo, mnogo toga...? Kada smo stigli u svlačionicu zavladao je muk. Čekali smo nekog da dođe, obrati nam se i kaže kakvi smo bili... Sve pohvale za Zokija koji nas je odmah po završenoj utakmici ohrabrio i čestitao na dobro obavljenom poslu. Zoki, mnogo ti hvala ☺.

Ubrzo potom u svlačionicu su ušli naš predsednik Defus, vrhovni sudija Dule i kolege Ivan i Boris. Čestitali su nam, ohrabрили nas i zahvalili nam na poslu koji smo obavili. U tom momentu velika, velika podrška - ne verujete kolika... Osećate se da su do tog momenta svi nekako bili protiv vas i vaših kolega sudija, a sada je došao neko ko je na „vašoj strani“ i ko vam čestita. Napokon da i nama neko nešto čestita ☺ ☺ ☺, (malo humora nije na odmet...)

Za kraj ovog izveštaja mogu samo da se zahvalim svima koji su stigli do njegovog kraja i bili strpljivi da ga pročitaju, ali ljudi ovo je samo delić, verujte mi... Sa željom da se što pre nađete u našim ulogama, srdačno vas pozdravljaju vaše kolege, svi članovi

Udruženja odbojkaških sudija „Istočni Srem“

U Indiji, 11.03.2014.

Pripremio:
Božidar Rolj, nacionalni sudija